

Sygnatura akt VIII Gz 293/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

Przewodniczący: SSO Leon Miroszewski

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2017 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) - Instytutu (...) z siedzibą w W.

przeciwko A. W.

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 25 stycznia 2016 roku, sygnatura akt XI GC 344/13

postanawia:

1. odrzucić zażalenie pozwanego na punkt 1 postanowienia z dnia 25 stycznia 2016 roku w przedmiocie odrzucenia ponownego wniosku pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych,
2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.

Leon Miroszewski

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 25 stycznia 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie odrzucił ponowny wniosek pozwanego z dnia 4 listopada 2015 roku o zwolnienie od kosztów sądowych (punkt 1) oraz odrzucił zażalenie pozwanego z dnia 31 sierpnia 2015 roku na postanowienie tego Sądu z dnia 22 września 2014 roku o nadaniu klauzuli wykonalności prawomocnemu wyrokowi z dnia 27 czerwca 2013 roku (punkt 2).

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy stwierdził, że pozwany złożył wniosek o zwolnienie od kosztów w postaci opłaty od zażalenia na odrzucenie apelacji, który został oddalony postanowieniem z dnia 31 marca 2014 roku, a po jego uprawomocnieniu (postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2014 roku) pozwany ponownie złożył wniosek o zwolnienie od kosztów, które zostało odrzucone przez referendarza w dniu 20 stycznia 2015 roku, a zażalenie na to postanowienie zostało z kolei odrzucone prawomocnym postanowieniem Sądu z dnia 6 marca 2015 roku.

Składając 31 sierpnia 2015 roku zażalenie na nadanie w dniu 22 września 2014 roku klauzuli wykonalności prawomocnemu wyrokowi Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 27 czerwca 2013 roku pozwany ponownie złożył wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych o treści zbieżnej z wcześniej składanymi wnioskami, co uzasadniało zastosowanie art. 107 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Stwierdzając, że na odrzucenie ponownego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych opartego na tych samych okolicznościach nie przysługuje zażalenie Sąd uznał również, że złożenie kolejnego wniosku nie wpływa na obowiązek uiszczenia opłaty od zażalenia. Wezwanie do jej uiszczenia doręczono pozwanemu 28 października 2015 roku, a opłata nie została uiszczona, co skutkowało odrzuceniem zażalenia na podstawie art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 §2 k.p.c. jako nieopłaconego.

Zażaleniem wniesionym 7 marca 2016 roku pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia z 25 stycznia 2016 roku poprzez jego zmianę oraz podniósł „wszelkie dające się podnieść zarzuty przeciwko rozstrzygnięciu Sądu a przede wszystkim odebraniu jako pozwanemu prawa do obrony”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w przedmiocie odrzucenia ponownego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych jest niedopuszczalne.

Pozwany w ponownym wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych nie podniósł żadnych nowych okoliczności. Odrzucenie zażalenia znajduje podstawę prawną w art. 107 ust. 2 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2016r. poz. 623 ze zm.), zgodnie z którym ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych oparty na tych samych okolicznościach podlega odrzuceniu, a na odrzucenie wniosku nie przysługuje zażalenie.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w pkt 1 sentencji.

Za bezzasadne uznać należało zażalenie pozwanego wniesione na postanowienie odrzucające zażalenie na postanowienie z dnia 31 sierpnia 2015 roku, którym Sąd Rejonowy nadał klauzulę wykonalności wyrokowi wydanemu 27 czerwca 2013 roku.

Konsekwencją odrzucenia przez Sąd ponownego wniosku pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych było wezwanie do uiszczenia opłaty od zażalenia w terminie tygodniowym i zobowiązanie to zostało doręczone pozwanemu w dniu 28 października 2015 roku, a termin do wniesienia opłaty upłynął 4 listopada 2015 roku. Pozwany nie opłacił zażalenia i wobec tego podlegało ono odrzuceniu.

Jak wskazano wyżej, wnosząc kolejny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych strona winna powołać się na zmiany istotne, które mogłyby uzasadniać odmienne rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów. Nie ma bowiem uzasadnienia dla udzielania ochrony stronie, która kolejny raz wnosi o zwolnienie od kosztów sądowych, składając podlegające odrzuceniu wnioski oparte na tych samych lub jedynie nieznacznie zmienionych podstawach. Zapobieżenie niezasadnemu przedłużaniu biegu terminu do uiszczenia opłaty sądowej znalazło swoje odzwierciedlenie w orzecznictwie, a od 19 kwietnia 2010 roku również w treści art. 112 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zgodnie z którym ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, oparty na tych samych okolicznościach, nie ma wpływu na bieg terminu do opłacenia pisma.

Wobec powyższego na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 §2 k.p.c. oddalono zażalenie pozwanego w omawianym zakresie, o czym orzeczono w pkt 2 sentencji.

Leon Miroszewski